

Homilie 8 juli 2018

Mc. 6, 1 - 6: Geen profeet in eigen stad

Beste vrienden,

Als ik dit stukje evangelie las vroeg ik mij af welk beeld wij hebben van Jezus. Over Hem zijn heel wat boeken verschenen waarin men probeert te achterhalen hoe Hij er uiterlijk uit zag en wat er toen precies allemaal gebeurd is. Deze boeken proberen de aardse, historische Jezus van toen te beschrijven, zijn tijd en zijn omgeving. Maar of wij daarmee de echte Jezus leren kennen is een groot vraagteken. Het wetenschappelijk onderzoek is boeiend en nuttig maar leidt dikwijls alleen tot uitgebreide veelweterij. Daar moet tegelijk de gelovige visie bijkomen, een visie die doorheen de uiterlijke gegevens naar de diepte durft kijken, naar de onzichtbare kern van Jezus persoon.

Als het evangelie ons zegt dat Jezus zijn eigen stad binnenkwam, dan is het niet zo belangrijk te weten hoe en wat er precies, lang geleden in Nazaret gebeurde, maar dan is het veel belangrijker nu geraakt te worden door zijn relatie met God, zijn Vader, geraakt te worden door zijn boodschap en zijn vriendschap met ons. Hier en nu wil Hij weer bij ons zijn. Erkennen wij Hem vandaag als Gods Gezondene voor ons? Horen wij nu zijn woord, zijn uitnodiging? De woorden "liefde" en "vergeving" die Jezus hier tot ons spreekt zijn dezelfde woorden die Hij ooit in Nazaret sprak. Maar die woorden, liefde en vergeving, lijken in onze moderne samenleving, vaak getekend door geweld en seksuele onmenselijkheid. In de media, TV spots, films, games voor jongeren, wordt het misbruik van mensen als normaal voorgesteld en worden de mooiste menselijke lichamen zonder enig respect behandeld. Uit grof winstbejag laat onze maatschappij toe dat dit als ideaal wordt gesteld. Wellicht hebben we nu meer dan ooit nood aan Jezus' woorden, woorden die ons uitnodigen tot een liefde die sterker is dan elke vernietiging en dood, tot een vergeving die mensen respectvol samenbrengt.

Jezus houdt ons vandaag zijn opbouwende en vergevende liefde voor.

Aanvaarden wij dat?

Of wijzen wij Hem af zoals de inwoners van Nazaret, die liever hun eigen leventje leven?

Als wij zijn woorden en zijn tekens écht aanvaarden, dan wordt het anders, in ons en in onze maatschappij.

Dan vragen wij ons onvermijdelijk af: " Waar, wie kan ik een stukje van mijn vrede schenken?

Waar kan ik een woord van vergeving spreken dat respectvol nieuw leven biedt?"

Het zal altijd gaan met kleine stappen, maar deze zijn zo belangrijk!
Als wij ingaan op Jezus' uitnodiging, dan laten wij Hem vandaag binnen in ons leven,
dan wordt het rijk van God opgebouwd en worden wij vandaag een stukje verrezen christenen.

De echte Jezus komt vandaag in ons leven binnen als wij,
gelovigen, mildheid tonen tot onze zwakke medemens,
zodat deze de grenzeloze barmhartigheid leert kennen van een God en Vader,
zoals Jezus ons leerde kennen.

De echte Jezus komt vandaag ons leven binnen als wij, gelovigen,
ondanks de heersende mentaliteit van "zorg eerst voor je zelf!"
een behoeftige concreet helpen,
zodat deze de vriendschap voelt van de vrienden van de Heer.

De echte Jezus komt vandaag ons leven binnen als wij, als twee of drie gelovigen,
ondanks de heersende mentaliteit van "ik heb niemand nodig",
toch samenkomen in Jezus' naam om het brood van hun liefde met elkaar te delen.

Jezus stond verwonderd
over het geloof van de mensen van Nazaret.
Maar Hij ging op weg naar dorpen in de omtrek en verder.
Hij sprak nieuwe mensen aan, tot Hij uiteindelijk hier bij ons aankomt.
"Kom bij ons Heer, kom vooral vandaag ons hart binnen met uw liefde en vergeving!"

Moge dit ook vandaag jullie wens zijn!

En laten wij dan deze hunkering samen uitzingen met het lied 'Kom bij ons , o Heer...'
A. De Bondt

Met dank aan de inspiratie uit de pen van:
F. Mistiaen, sj
C. Leterme, Bijbel in 1000 seconden